KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2456/82

af 8. september 1982

om bestemmelserne for destillation som omhandlet i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 for vinproduktionsåret 1982/83

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2144/82 (2), særlig artikel 40, stk. 6, og artikel 65,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2144/82 af 27. juli 1982 om ændring af forordning (EØF) nr. 337/79 om den fælles markedsordning for vin, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Den ændrede udgave af artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79, som findes i forordning (EØF) nr. 2144/82, indeholder væsentlige ændringer til den hidtidige i artikel 41 fastsatte destillationsordning; derfor kan Rådets forordning (EØF) nr. 343/79 af 5. februar 1979 om fastsættelse af almindelige regler for visse destillationer af vin (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2008/82 (4), ikke længere anvendes, for så vidt som bestemmelserne heri ikke stemmer overens med de nye bestemmelser i nævnte artikel 40; samme forordning indeholder desuden ikke visse almindelige regler, som indførelsen af den nye ordning har gjort nødvendige;

den nye fælles markedsordning for vin anvendes fra den 1. september 1982; det har ikke været muligt for Rådet i tidsrummet mellem ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 2144/82 og den 1. september 1982 at vedtage nye almindelige regler for anvendelsen af artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79; under disse omstændigheder bør Kommissionen vedtage samtlige bestemmelser for produktionsåret 1982/83 vedrørende den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte destillation, således at den nye markedsordning kan anvendes fra den fastsatte dato, og der ikke opstår vanskeligheder i forbindelse med overgangen fra de gamle til de nye bestemmelser;

det er nødvendigt dels at fastsætte betingelserne for producenternes opfyldelse af den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse, dels at fastsætte destilleriernes forpligtelser;

det bør fastsættes, at den enkelte producents destillationsforpligtelse ikke gælder for en fast mængde, svarende til hjemmeforbruget, og for de mængder, der udføres; det vil derfor være hensigtsmæssigt at bestemme, at den pågældende vin skal udføres inden et bestemt tidspunkt, således at den resterende mængde kan blive destilleret som fastsat inden produktionsårets udgang;

i henhold til artikel 40, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 gælder destillationsforpligtelsen ikke for den normalt fremstillede vinmængde; denne mængde bør fastlægges for hver af de forskellige kategorier vin fremstillet af druesorter med dobbelt klassificering; med hensyn til vin af druesorter, der er klassificeret både som sorter af druer til vinfremstilling og som sorter af druer til spisebrug, vil det være mest hensigtsmæssigt at bibeholde den i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2078/76 (5) fastsatte regel, samtidig med at den anvendte referenceperiode tilpasses for Grækenlands vedkommende; med hensyn til vin fremstillet af druesorter, der er klassificeret både som sorter af druer til vinfremstilling og som sorter af druer til speciel brug, er forpligtelsen til destillation en væsentlig ændring af den praksis, som hidtil har været fulgt; for at give Kommissionen større mulighed for at kunne tage hensyn til denne praksis og samtidig sikre, at alle de forpligtede behandles ens, bør fastsættelsen af kriterierne for fordeling pr. ha af den vinmængde, der normalt fremstilles i hver administrativ enhed, udsættes til et senere tidspunkt;

erfaringen har vist, at det ikke altid er let for producenterne nøjagtigt at beregne, hvor store produktmængder de skal levere for at opfylde deres forpligtelser; det bør undgås, at udløbet af fristen for levering medfører, at de producenter, som har leveret næsten hele den krævede mængde, og som kun skal foretage justeringer, udsættes for følger, som ikke står i rimeligt forhold til den begåede overtrædelse, særlig med hensyn til anvendelsen af artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79; disse producenter bør derfor anses

(1) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 227 af 3. 8. 1982, s. 1.
(3) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 64.
(4) EFT nr. L 216 af 24. 7. 1982, s. 2.
(5) EFT nr. L 233 af 24. 8. 1976, s. 20.

for at have opfyldt deres forpligtelser inden for fristen under forudsætning af, at interventionsorganerne efter bestemmelser, som de selv fastsætter, giver producenterne tilladelse til at levere de resterende produktmængder; det bør dog i så tilfælde udelukkes, at EUGFL bidrager finansielt for de produktmængder, der er leveret efter fristens udløb;

for at sikre at den mængde vin, for hvilken destillationsforpligtelsen gælder, og for hvilken der er fastsat en fællesskabsintervention, rent faktisk leveres til destillation, bør der indføres en kontrolordning, der generelt går ud på at kontrollere , at der er overensstemmelse mellem den leverede vins egenskaber og angivelserne i ledsagedokumentet;

det er nødvendigt at undgå risikoen for, at de produkter, der fremkommer ved destillation af visse vine, for hvilke den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse gælder, skal forstyrre markedet for brændevin af vin med oprindelsesbetegnelse;

det er nødvendigt at fastsætte visse frister for producenters og destilleriers gennemførelse af foranstaltningen for at sikre, at foranstaltningen bliver så effektiv som mulig; det bør ligeledes fastsættes, hvad der skal betragtes som bevis for levering af vin til destilleriet, afhængigt af om dette er beliggende i samme medlemsstat eller i en anden medlemsstat end den, hvor producenten er etableret;

destillerierne kan ifølge artikel 40, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79 enten modtage støtte for det produkt, der skal destilleres, eller levere destillatet til interventionsorganet; støtten bør fastsættes under hensyn til markedsprisen for de forskellige produkter, der kan fremstilles ved destillationen; for at undgå fremstilling af brændevin af ringe kvalitet er det nøvendigt, i mangel af fællesskabskriterier på dette område , at forlange, at de fremstillede brændevine skal opfylde de gældende nationale bestemmelser;

for at kunne modtage støtte skal forarbejderen indgive en ansøgning med en række bilag; med henblik på at sikre, at systemet fungerer ensartet i medlemsstaterne, bør der fastsættes frister for indgivelse af ansøgning samt for udbetaling af den støtte, der tilkommer forarbejderen;

den pris, interventionsorganerne skal betale for de produkter, de får leveret, bør fastsættes under hensyn til gennemsnitsomkostningerne ved destillation af det pågældende produkt;

da der ikke eksisterer en markedsordning for ethylalkohol på fællesskabsplan, risikerer de interventionsorganer, som har til opgave at afsætte denne alkohol, at måtte videresælge til en pris, der er lavere end opkøbsprisen; det er derfor nødvendigt i dette tilfælde at fastsætte, at forskellen mellem opkøbsprisen og salgsprisen for denne alkohol kan dækkes af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, op til et vist fast beløb;

bestemmelserne om finansiering af de interventioner, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 [2], bør udvides til også at omfatte interventionsorganernes overtagelse af de ved destillationen fremkomne produkter;

for at tage hensyn til de faktiske forhold på markedet for vin bestemt til destillation er det hensigtsmæssigt at tillade, at denne vin kan tilsættes alkohol med henblik på destillation såvel af destillerier som af forarbejdningsvirksomheder;

tilsætning af alkohol til vin bestemt til destillation finder sted i nærheden af det sted, hvor vinen oplagres, for at begrænse omkostningerne i forbindelse med transport til destilleriet, når dette ligger fjernt; tilladelse til at tilsætte alkohol til vin bestemt til destillation i en anden medlemsstat end den, hvor producentens lager er beliggende, er ikke berettiget ud fra et økonomisk synspunkt og kan medføre alvorlige kontrolproblemer; det bør derfor fastsættes, at tilsætning af alkohol til vin bestemt til destillation må finde sted i det land, hvor den pågældende bordvin er produceret; det vil i øvrigt være hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at begrænse antallet af steder, hvor alkoholtilsætning til vin bestemt til destillation kan gennemføres, for at sikre de mest hensigtsmæssige kontrolforanstaltninger;

for at sikre en passende kontrol med destillationen bør der gælde en godkendelsesordning for destillerier samt forarbejdningsvirksomheder, der tilsætter alkohol til vin med henblik på destillation;

for at gøre det muligt for Kommissionen at danne sig et overblik over, om forpligtelsen til den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillation overholdes, er det nødvendigt, at de pågældende medlemsstater regelmæssigt på grundlag af meddelelser fra destillerierne underrettet Kommissionen om destillationens forløb og resultaterne heraf;

tilsætning af et røbestof til vin, som er bestemt til destillation, er en effektiv kontrolforanstaltning; det bør fastslås, at tilstedeværelsen af et sådant røbestof ikke bør være til hindring for omsætning af disse vine og af produkter, som er fremstillet af dem;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

[1] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
[2] EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastsættes de generelle regler og de nærmere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte destillation for vinproduktionsåret 1982/83.

Artikel 2

1. Personer, der er undergivet den i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse til destillation, herefter benævnt »producenter«, opfylder deres forpligtelse ved i overensstemmelse med stk. 2 og 3 at levere deres vin til et godkendt destilleri senest den 31. juli 1983.

I det i artikel 10, stk. 1, andet afsnit, omhandlede tilfælde opfyldes forpligtelsen ved levering af vinen til en godkendt forarbejdningsvirksomhed senest den 30. juni 1983.

2. Med hensyn til de i artikel 40, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede vine er den enkelte producent pligtig til at levere en mængde, der svarer til den samlede mængde, han har produceret, med fradrag af

— en mængde på 10 hl

— den mængde, som han forelægger bevis for at have udført senest den 30. juni 1983.

3. Med hensyn til de i artikel 40, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede vine er den enkelte producent pligtig til at levere en mængde, der svarer til den samlede mængde, han har produceret, med fradrag af

— en mængde på 10 hl

— den mængde, som han forelægger bevis for at have udført senest den 30. juni 1983

— den mængde, der svarer til den normalt fremstillede mængde, som beregnet i overensstemmelse med stk. 4.

4. For hver administrativ enhed er den samlede normalt fremstillede mængde lig med:

— gennemsnittet af de fremstillede mængder i løbet af en referenceperiode, når det gælder vin af druesorter, der i klassificeringen af vinstoksorter i én og samme administrative enhed er klassificeret såvel som druesorter til spisebrug som druesorter til vinfremstilling,

— gennemsnittet af de fremstillede mængder i produktionsårene 1974/75 til 1979/80, når det gælder vin af druesorter, der i klassificeringen af vinstoksorter i én og samme administrative enhed er klassificeret såvel som druesorter til vinfremstilling som druesorter til produktion af rosiner,

— det beregnede gennemsnit for produktionsårene 1974/75 til 1979/80 af de fremstillede mængder minus de mængder, der er blevet destilleret til andre formål end fremstilling af brændevin med oprindelsesbetegnelse, når det gælder vin af druesorter, der i klassificeringen af vinstoksorter i én og samme administrative enhed er klassificeret såvel som druesorter til vinfremstilling som druesorter til brændevinsfremstilling.

For de i første afsnit, første led, nævnte vine er de normalt fremstillede mængder pr. ha lig med den mængde

— der i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2078/76 er fastsat for de administrative enheder i Frankrig og Italien for produktionsåret 1976/77

— der i henhold til den allerede nævnte artikel 5 og under hensyntagen til resultaterne fra produktionsårene fra 1974/75 til 1979/80 er fastsat for de administrative enheder i Grækenland.

Med hensyn til de i første afsnit, andet og tredje led, nævnte vine fastsættes kriterierne for fordeling pr. ha eller pr. producent af den samlede, normalt fremstillede mængde i hver administrativ enhed inden den 15. december 1982.

5. Den enkelte producents samlede producerede mængde er lig med summen af de vinmængder, der er nævnt i afsnit 1 i den i artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 134/62 [1] omhandlede høstanmeldelse og de mængder, der er opført i de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 [2] omhandlede til- og afgangsbøger, og som han efter dagen for indgivelse af høstanmeldelsen selv har fremstillet af druer eller af most af druer af sorter, som omhandles i artikel 40, stk. 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 337/79, således som anført i anmeldelsen.

6. Interventionsorganet kan give producenter, der inden den i stk. 1 nævnte frist har leveret mindst 90 % af den vinmængde, som de har forpligtet sig til at levere, tilladelse til at opfylde denne forpligtelse ved at levere den resterende mængde inden for en frist, der fastsættes af den pågældende nationale myndighed.

I så tilfælde

— nedsættes købsprisen for de resterende vinmængder samt prisen for den alkohol, der fremstilles heraf, og som leveres til interventionsorganet, med et beløb, der er lig med EUGFL's finansielle bidrag som anført i artikel 9

[1] EFT nr. 111 af 6. 11. 1962, s. 2604/62.
[2] EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.

— deltager EUGFL ikke i afholdelsen af interventionsorganets udgifter vedrørende den til interventionsorganet leverede alkohol

— udbetales der ikke støtte for destillationsprodukter, som ikke leveres til interventionsorganet

— anses forpligtelsen som opfyldt inden for den i første afsnit nævnte frist.

Artikel 3

Den i artikel 40, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte opkøbspris er 1,51 ECU/ % vol/hl.

Denne pris gælder for uaftappede varer ab producentens bedrift.

Artikel 4

1. Kontrollen med egenskaberne ved den vin, der er leveret til destilleriet, især mængden og det virkelige alkoholindhold, foretages på grundlag af det ledsagedokument, der er udstedt for transporten af vinen til destilleriet. Medlemsstaternes kompetente instanser undersøger, om der er overensstemmelse mellem egenskaberne ved den vin, der er leveret til destilleriet, og angivelserne i ledsagedokumentet.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at den i første afsnit nævnte kontrol foretages ved stikprøver.

2. I tilfælde, hvor der ikke er udstedt et ledsagedokument ifølge de gældende fællesskabsregler, underkastes den vin, der skal destilleres, en kontrol i henhold til bestemmelser, som medlemsstaterne fastsætter og meddeler Kommissionen. Disse bestemmelser skal være lige så effektive som de i stk. 1 fastsatte bestemmelser.

Artikel 5

1. Ved leveringen af de i artikel 2 omhandlede vine giver destilleriet producenten en attest med angivelse af de leverede vine i mængde og af deres alkoholindhold.

Hvis en producent, for hvem den i artikel 40, stk. 1 eller 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse gælder, lader vin destillere i en anden medlemsstat, lader destilleriet uanset bestemmelserne i første afsnit interventionsorganet i den medlemsstat, hvor destillationen finder sted, i rubrik 23 i ledsagedokumentet for de produkter, der skal destilleres, bekræfte, at de pågældende produkter er overtaget af destilleriet. Destilleriet fremsender en kopi af det således udfyldte ledsagedokument til producenten senest 30 dage efter modtagelsen af de produkter, der skal destilleres.

2. Senest 90 dage efter at producenten har leveret vinen, betaler destilleriet producenten den i artikel 3 omhandlede opkøbspris.

Artikel 6

1. Uden at bestemmelserne i artikel 10, stk. 8, i øvrigt anfægtes, må destillation som omhandlet i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 ikke foretages efter den 31. august 1983.

2. Ved destillation af de i artikel 2, stk. 4, litra c), omhandlede vine må der kun fremstilles et produkt med et alkoholindhold på 92 % vol eller derover.

3. Destillerierne sender senest den 10. i hver måned en oversigt til interventionsorganet over den mængde vin, der er destilleret i den foregående måned med angivelse af

— den mængde alkohol, der er fremstillet med et alkoholindhold på 92 % vol eller derover

— den mængde alkohol, der er fremstillet med et alkoholindhold på mindst 86 % vol, men under 92 % vol

— den mængde produkter med et alkoholindhold på 85 % vol eller derunder, der er fremstillet, og hvor stort dette alkoholindhold er.

Artikel 7

1. Destillerier

— der ikke har til hensigt at levere et ved destillationen fremstillet produkt med et alkoholindhold på under 92 % til interventionsorganet

— eller som har fremstillet et produkt med et alkoholindhold på under 92 % vol, men ikke under 86 % vol

— eller som har fremstillet et produkt med et alkoholindhold på mindst 52 % vol, men ikke over 85 % vol, der opfylder de nationale kvalitative bestemmelser for brændevin

er berettiget til støtte.

Støtten fastsættes til;

— 0,88 ECU/% vol/hl for produkter med et alkoholindhold på højst 85 % vol og mindst 52 % vol, der opfylder de nationale kvalitative bestemmelser for brændevin

— 0,90 ECU/% vol/hl for produkter med et alkoholindhold på mindst 86 % vol.

2. Destillerier, som ønsker at modtage den i stk. 1 omhandlede støtte, indgiver senest den 30. september 1983 en ansøgning til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destillationen har fundet sted, idet der for de mængder, støtteansøgningen omfatter, vedlægges

a) en kopi af ledsagedokumenterne vedrørende transporten af den vin, de har fået leveret, eller en oversigt over disse dokumenter

b) en angivelse, som attesteres af en kontrolinstans udpeget af den pågældende medlemsstat, af mængderne af

— produkter med et alkoholindhold på 86 % vol eller derover

— brændevin, som opfylder de nationale kvalitative bestemmelser

— fremstillet ved destillation.

Medlemsstaterne kan kræve, at de i litra a) omhandlede kopier eller oversigter attesteres af en kontrolinstans.

3. Interventionsorganet udbetaler den i stk. 1 omhandlede støtte senest 90 dage efter indgivelsen af ansøgning og de i stk. 2 omhandlede dokumenter.

Destilleriet er pligtig til inden den 1. januar 1984 at forelægge interventionsorganet bevis for, at det har betalt producenten opkøbsprisen for vinen inden for den fastsatte frist.

Hvis dette bevis ikke forelægges den i andet afsnit nævnte frist, opkræver interventionsorganet den udbetalte støtte. Hvis beviset forelægges efter fristens udløb, men inden den 1. marts 1984, og hvis denne forsinkelse ikke skyldes grov forsømmelse fra destilleriets side, opkræver interventionsorganet et beløb svarende til 80 % af den udbetalte støtte.

Artikel 8

1. Destillerier, som ikke er berettigede til den i artikel 7 omhandlede støtte, kan levere det ved destillation direkte eller indirekte fremstillede produkt med et alkoholindhold på mindst 92 % vol til interventionsorganet.

Levering til interventionsorganet foretages senest den 31. august 1983 eller i tilfælde af, at artikel 2, stk. 6, anvendes, på den dato, som den kompetente nationale myndighed fastsætter.

2. Den pris, som interventionsorganet skal betale til destilleriet, fastsættes til

— 1,96 ECU/% vol /hl for en neutral alkohol med et alkoholindhold på mindst 96 % vol

— 1,91 ECU/% vol/hl for en alkohol med et alkoholindhold på under 96 % vol, men ikke under 92 % vol.

Disse priser gælder for uaftappede varer leveret franko interventionsorganets lager.

3. Interventionsorganets betaling af prisen til destilleriet sker senest 90 dage efter den dag, alkoholen er leveret.

Artikel 9

EUGFL, garantisektionen, deltager i afholdelsen af de udgifter, der påhviler interventionsorganet i forbindelse med overtagelsen af alkohol.

Dette bidrag fastsættes til 0,95 ECU/% vol/hl, der overtages. Artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 anvendes på denne deltagelse.

Artikel 10

1. Vin bestemt til destillation som omhandlet i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79 kan med undtagelse af den i nærværende forordnings artikel 2, stk. 4, første afsnit, tredje led, omtalte vin forarbejdes til vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation enten af destilleriet eller af en godkendt forarbejdningsvirksomhed, der ikke kan være producenten.

Såfremt denne forarbejdning foretages af en godkendt forarbejdningsvirksomhed, finder bestemmelserne i nærværende artikel anvendelse.

2. Den godkendte forarbejdningsvirksomhed må kun tilsætte alkohol til vin, som er bestemt til destillation, når dette sker på den medlemsstats område, hvor producentens vinlager ligger, og finder sted senest den 31. juli 1983.

3. Tilsætning af alkohol til vin bestemt til destillation skal foregå under officiel kontrol. Med henblik herpå

— skal ledsagedokumenter og til- og afgangsbøger som omhandlet i artikel 53 i forordning (EØF) nr. 337/79 vise forøgelsen af det virkelige alkoholindhold udtrykt i % vol, idet det tilsvarende alkoholindhold før og efter tilsætningen af destillat til vinen angives

— udtages der en prøve af vinen før tilsætningen af alkohol under kontrol af en officiel instans, for at et officielt laboratorium eller et laboratorium, der er under officiel kontrol, analytisk kan bestemme det faktiske alkoholindhold; der fremsendes to skemaer med analyseresultaterne til den pågældende forarbejdningsvirksomhed, som videresender det ene skema til interventionsorganet i den medlemsstat, hvor tilsætningen af alkohol er foregået.

4. Medlemsstaterne kan begrænse antallet af steder, hvor tilsætning af alkohol til vin med henblik på destillation kan foretages, i det omfang en begrænsning er nødvendig for at sikre de mest velegnede kontrolmetoder.

5. Ved leveringen af de i artikel 2 omhandlede vine giver forarbejdningsvirksomheden producenten en attest med angivelse af de leverede vine i mængde og af deres alkoholindhold.

6. Senest 90 dage efter, at producenten har leveret vinen, betaler forarbejdningsvirksomheden producenten købsprisen for vin som omhandlet i artikel 3.

7. Forarbejdningsvirksomhederne sender senest den 10. i hver måned interventionsorganet en oversigt over de vinmængder, de har fået leveret i den foregående måned.

8. Forarbejdningsvirksomhederne kan for vin, der er forarbejdet ved tilsætning af alkohol med henblik på destillation, få den støtte, som omhandles i artikel 7, stk. 1, andet afsnit, første led. Støtten beregnes pr. hl og pr. % vol virkeligt alkoholindhold før forarbejdningen. For at kunne få denne støtte indgiver forarbejdningsvirksomhederne senest den 30. november 1984 en ansøgning til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område forarbejdningen har fundet sted, idet der vedlægges

a) en kopi af ledsagedokumenterne vedrørende transporten af den vin, støtteansøgningen omfatter, eller en oversigt over disse dokumenter

b) bevis for, at den vin, tilsat alkohol, med henblik på destillation, som støtteansøgningen omfatter, er blevet destilleret.

Medlemsstaterne kan kræve, at de i stk. 1, litra a), omhandlede kopier eller oversigter attesteres af en kontrolinstans.

9. Destillation af vin, tilsat alkohol, til destillation må kun foretages af et godkendt destilleri, og skal finde sted senest den 31. oktober 1983.

Der må ved destillation af vin tilsat alkohol kun fremstilles brændevin, som opfylder de nationale kvalitative bestemmelser.

10. Interventionsorganet i den medlemsstat, hvor tilsætningen af alkohol har fundet sted, udbetaler støtten til forarbejdningsvirksomheden senest 90 dage efter indgivelsen af ansøgning og de i stk. 8 omhandlede dokumenter.

Artikel 11

Som undtagelse fra artikel 40, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 337/79, kan de i samme artikel omhandlede vine forsendes

— til et toldsted med henblik på afslutning af toldformaliteterne ved udførsel og derefter forlade Fællesskabets toldområde

— til en godkendt forarbejdningsvirksomhed med henblik på forarbejdning til vin, tilsat alkohol, til destillation.

Artikel 12

1. I denne forordning forstås ved godkendt destilleri et destilleri, som er opført på en liste, der udarbejdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

I denne forordning forstås ved godkendt forarbejdningsvirksomhed en virksomhed, der tilsætter alkohol til vin med henblik på destillation, og som er opført på en liste, der udarbejdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2. Godkendelsen tilbagekaldes, hvis destilleriet eller forarbejdningsvirksomheden ikke betaler købsprisen som omhandlet i artikel 3 til producenten. Den kan tilbagekaldes, hvis destilleriet eller forarbejdningsvirksomheden ikke overholder de forpligtelser, der påhvilet dem i medfør af fællesskabsbestemmelser, bl.a. forpligtelserne med hensyn til meddelelser.

Artikel 13

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre anvendelsen af denne forordning, navnlig kontrolforanstaltninger for at hindre at vin, som omhandlet i artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79, går til andet formål end destillation. Medlemsstaterne kan i dette øjemed fastsætte separat vinfremstilling og brug af et røbestof.

Medlemsstaterne må ikke under henvisning til, at der er et røbestof til stede, lægge hindringer i vejen for omsætningen på deres område af en bordvin bestemt til destillation eller af de produkter, der er fremstillet af denne vin.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sender senest den 20. i hver måned Kommissionen en oversigt for den foregående måned med følgende angivelser:

— de mængder alkohol, der er leveret til interventionsorganerne i forbindelse med destillation ifølge artikel 40 i forordning (EØF) nr. 337/79

— de mængder brændevin af vin, der er produceret, samt de mængder alkohol, disse produkter indeholder

— de mængder fremstillet alkohol med et alkoholindhold på mindst 86 % vol, som omfattes af en støtteansøgning.

2. For alkohol, der er overtaget af interventionsorganerne, giver medlemsstaterne inden den 1. oktober 1982 Kommissionen meddelelse for vinproduktionsåret 1981/82 om salgspriserne i hele produktionsåret samt om de mængder, der er solgt til disse priser, og de pågældende produkters egenskaber.

3. Inden senest den 31. marts 1984 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor destillerierne eller forarbejdningsvirksomhederne ikke har overholdt deres forpligtelser, og om de foranstaltninger, der er truffet som følge heraf.

Artikel 15

De i artikel 3, 7 og 8 nævnte beløb omregnes til national valuta ved hjælp af den repræsentative kurs, som den 16. december 1982 gælder for vinsektoren, og som forudgående anvendes fra den 1. september 1982.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. september 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. september 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen